



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 161/07
12.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, izjavljenoj protiv rešenja Vojne pošte 1099 Beograd broj 149-2 od 01.12.2006. godine, u predmetu prestanka službe civilnog lica, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 12.09.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, konačnim u upravnom postupku, odbijena je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Vojne pošte 2130 Beograd, broj 2833-1 od 09.11.2006. godine, kojim rešenjem je tužilji, kao civilnom licu u Vojnoj pošti 2130 Beograd, prestala služba u Vojsci na dan 15.12.2006. godine, a po osnovu odredbe člana 143. stav 1. tačka 9. Zakona o Vojsci Jugoslavije.

Tužbom kojom je pokrenula ovaj upravni spor tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog učinjenih povreda pravila postupka, netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ukazuje da je bilo slobodnih radnih mesta na koje je mogla da bude raspoređena, tako da nisu ispunjeni uslovi da joj po navedenom pravnom osnovu prestane služba. Smatra da u konkretnom slučaju nije mogla da dobije otkaz od tuženog organa ni zbog materijalnog položaja u kome se nalazi, s obzirom na to da pored sebe izdržava supruga i sina koji ne rade o čemu prilaže i adekvatne dokaze. Kako sa navedenih i njima u vezi drugih razloga iznetih u tužbi nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu Generalštab Vojske Srbije, Uprava za ____, kao pravni sledbenik Vojne pošte 1099 Beograd, ovde tuženog, ostaje u svemu kod razloga iznetih u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Odredbom člana 66. Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora („Službeni list SCG“, br. 1/03), propisano je da se nadležnost vojnih sudova prenosi na organe država članica, u skladu sa zakonom.

Postupajući po predmetnoj tužbi, nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Naime, iz spisa predmeta i obrazloženja ožalbenog rešenja proizlazi da je u postupku koji je prethodio donošenju tog rešenja nesumnjivo utvrđeno: da je na osnovu organizacijsko-formacijskih izmena izvršenih u VP 2130 Beograd radno mesto na kojem je imenovana bila raspoređena ukinuto, a jedinica rasformirana; da nije pronađena mogućnost njenog rasporeda na drugo radno mesto u okviru ove vojne pošte, kao ni zasnivanje radnog odnosa u drugom preduzeću, ustanovi ili državnom organu na radnom mestu odgovarajućem stručnoj spremi koju imenovana poseduje; kao i to da imenovana nije upućena na prekvalifikaciju jer se nisu stekli uslovi iz odredbe člana 34. Uredbe o službi civilnih lica u Vojsci Jugoslavije, nakon čega je, saglasno odredbi člana 143. stav 1. tačka 9. Zakona o Vojsci Jugoslavije, doneta odluka kao u dispozitivu tog ožalbenog rešenja.

Kod ovakvog, u upravnom postupku utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je, i po oceni Vrhovnog suda Srbije, odlučio tuženi organ kada je u postupku u kome nije bilo povrede pravila postupka, a na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilnom primenom materijalnog prava doneo odluku kao u dispozitivu tog osporenog rešenja. Ovo sa razloga što je odredbom člana 143. stav 1. tačka 9. Zakona o Vojsci Jugoslavije („Službeni list SRJ“, br. 43/94... i „Službeni list SCG“, br. 7/05), propisano da civilnom licu u Vojsci prestaje služba bez njegove saglasnosti ako se ukida radno mesto na kojem je raspoređeno ili se smanjuje broj izvršilaca na jednom radnom mestu.

Kako je u provedenom postupku tuženi organ nesumnjivo utvrdio da je ukinuto radno mesto na kojem je tužilja bila raspoređena, a što tužilja tužbom i ne osporava, te da se tužilji prethodno nije moglo obezbediti pravo na zasnivanje radnog odnosa u drugom preduzeću, ustanovi ili državnom organu na radnom mestu koje odgovara njenoj stručnoj spremi, sticanje stručne osposobljenosti, dokvalifikacija ili prekvalifikacija za rad u Vojsci ili zasnivanje radnog odnosa u preduzeću, ustanovi, odnosno državnom organu, kao ni jedno od prava iz člana 146.

Zakona o Vojsci Jugoslavije, to je i po oceni ovog suda, pravilno postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu žalbu tužilje izjavljenu protiv rešenja prvostepenog organa od 09.11.2006. godine kojim rešenjem je utvrđeno da tužilji prestaje služba u Vojsci na dan 15.12.2006. godine. Za svoju ocenu i odluku kao u dispozitivu osporenog rešenja tuženi organ je dao dovoljno razloga koje kao pravilne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Sud je cenio i ostale navode iznete u tužbi, ali nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja jer se njima ne dovodi u sumnju činjenično stanje utvrđeno u upravnom postupku, niti se prilažu dokazi koji bi, da su bili cenjeni doveli do drugačije odluke u ovoj upravno-pravnoj stvari.

Sa napred navedenog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 12.09.2007. godine, U. 161/07

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ